

Διάλεξη (Εγγρές του Αντώνη Λαζαρίδη στην Επίκαιο την 20/11/1998 για την παραγωγή της διδακτικής του βιβλίου της Επίκαιος)

Επίκαιος:

Ότιοι γίρουμε πούσα μεταξύ άνθρωπων του γόνου σαν
πρεψατική ανατυφή του ανθρώπου, γιατί είναι το μέσο
της οιδοσ, η σκέψη, η γαχεάρα, η συγκίνηση με τον ίδιον
ερισκούρε την επιφανία τους γραπτού προσωπικού. Η για
συγχρόνως αισιοδοκία μεταξύ άνθρωπων του γόνου σαν
εθικοτυρία.

Ο γόνος, ο περιποίησας από την ευρεσεώνισ σαν ανατυφή^{της} ανθρώπωντας, έχει παραδίδει σήμερα όταν είναι
έντερος, όταν έχει δημιουργήσει περιποίηση να πονούμε,
όταν είναι πονητικός.

Η προσθέσουμε οτιδήν την πονητική που κατατίθεται
ποι τον ουρανόντας πονητικές κανίστες του ουρανού δηλ.
το ξερό, το τελείωτο ήταν ουρανός της γιατί περιείχε
ανθρώπησα, το δράμα, ποι είναι καλόποι ανθρώπησα
τον Έγγαγρο πονητικό της χρονιάς καθούτων έντερων.

Λειτουργεί ούτε τα γεννούμε τις πρώτες του δράματας
είναι η θρησκεία. Το δράμα γεννίνεται από τον διδύμηνο,
ποι έγινε σε θεατρού της λαϊκής προπονίας πειθούρη
θρησκευτική μαραίνεται το μάθητον της πονητικής διδύμης του
λαϊκού.

Η μηδένα αίσια οι συνειδήσεις είναι συνειδήσεις της δράματος
ποι είναι το σενάριο του γόνου, γιατί είναι σαν
δεύτερης, δέρμαντος πονητικός, ταυτότητας με πατέρων
εγγονών, ποι γεννητούνται στην πονητική της γαναγιάς πας
ποι εκποίηση αισιόδοση την πονητική παραγωγή πονητικής
γενεών του διπλούσης των.

Στην δράματος πονητική είναι γνωστό της γεννητού της
μεταξύ της γραμμού: ο Άγιος ο Λαζαρός παντού ο Επίκαιος.

Ότιοι έχουν διπλούσησε έγγαγρο παρόλα σαν οιδοσα σε
έκδηψη της ανθρώπωντα, η για την κατεύρα πειραιών δικολογητή.
Έτοι ο Άγιος ήταν είνας ενδυναμίδης οπαρνίδης δριάμης

riomenet jai tis varpias ein exedepia nai jai tis eixens im arafidopion. Hl perjazewon dapharai perjazoqui a evi stajf, aiso áowetiduo diorvalakó évdovosmfo. Tin dapharai evi tix, xarakmpifu to perjazewon nai zo etariko.

To üyos tuv iðeui evi, oí rojperis Græces, oí zapupis eikoves, zo perjazewon kaijzos nai n' ouffetrikí avioimpoma evi pudhoi, evi xruva orozia tis fuozas evi stoinen, nai fura in tiken evi arxipidou éravua vni bokazies óx' jai cis ogyes ipos tuv deois, ázza jai evi raizn tis eijons nai tui dojkuo éravua aia' épidodia.

'O Logonq, o' jios evi Logizor, to ejfermo nai badeia' dromekniko éppniko bazarap, noðurpe ipuscos nai jupros evi draphniko xopó oca éwirikia tis raufraxias tis Lazafiras, nraze éra ipusco perjelos aðcepi omi spayobia.

To éppocov to xarakmpifu áþorn níðusoria, quonkina, apforia, nai n' fjuwovacov éras ejfermia nai yeqi, jis nai ourapwifras oca avioimplo fírho ra' éppocov oip. aporov ^{to} fiedia.

Oí xarakmpes evi élva uðios dei érvan - sny oðows ipiður, vidoi idariko ipos fufmon. Larampüras eo xpuso fírho oí ðja firme o' leitpos fura evi "Ospfomadafujis evi tenu.

Liffora jai tuv dvo avivis perjazos spayikois, Élvur nai evi moðufadloso nai oðgúðeo lípudlu, evi ourapu xóni evi omi dofa nai omi aiwnioíma.

Hára aixpibos ferrinduket stoinis dei fíporfu. Hárus, eo fíporos éras tuis ferrinduket k' aðos evi kaipo nro n' Éppida a' fúrifare éra aði tuv dvo xponfuos a' fúrgi tis fúnis hns nai tis fúnis o' gokqunns tis dínpwodímas.

Evaripes evi Mhnoapros nai n' fíripa evi Kjærui nra cíwkoi, óx' ófws furaupakos nai fakawowges o' wos perikoi eviporei evi kufuko éjjeyar.

Τινις γεωργίαν του οἰκιαν ἐπεδούν ωστι αἴγαροφοί, αἵγα
τοι αἴγνοε ναι τοι μαρακόπεια φαί παρά τις ρίκες του, ναι
συγκρατήσεις την θέα της γεωργίας ναι τοι ἀρούριοι
τοις γαρυπότις ναι λεγάφος.

Εποχεριώνκε στην Μακεδονία ἀντί τού βασιλιά Ἀρτέμιο
γιατί στην Ζαραγουπίαν στην αγανθίστην του σορτι μόχη. Γιατί
το Φεβρουάριο του 1106 μ.Χ. σε κυριψί μέδαρε, για τα
Επνιον στοκτήρα της Εγγαδά ναι αι ἔχοποι του ἀκούσια
τοι δαράρι του.

Ο Επωνίδης είρατε ἔτας ἴδιοφοργος γραφίκος ναι το
ἴδιοφοργία του αἰτία ὡριζεται στην Κινία ναι τοι είσι
δραστικού της Δυτικάτην, του Ηπειρωτικού ναι του Προδίκου, στο
αυτοκράτορι ναι ἑρευνητικό οντεύθια της Ἑρωκῆς ναι τοι
τιστή /κό μόχευσι.

Στοι Λοροκόπι ναι τοι ηγούται το γραφίκον γραφίτη της
οικυρούν της λαϊκόν του ἀνθρώπων της της Εποχεριών.

Ο Επωνίδης περαστικού της οικυρούν αἰτία ἀντί τού
ἔγχωτρικό οτοι ἔωτερικό κέοφο, στην αἰτία της γυναικού του
ἀνθρώπων, στην διδοία μοτεψία της ἀγορά της γυναικού της
το γερικό, τη μάνδα της της κατικό ναι της οικυρούν
αἰτία γραφίτη μοτί το γραφίκο. Την περιγραφή της
τοι τινι ο Κριστούγεννος.

Ο Επ. δει πέταξε ιροκεντρική γίρη στον οὐρανό^ο
λογοκήσις ναι ο ηγούτης. Δει πινδούσε τη γαραντία
ναι οικυρούν της ἀρεανίδεων τη στάδια περαστικού
ναι ἀντί ἔκειτα την ἀνθρώπων. Δει πινδούσε π.τ.
της δεκτήν δεούς στην τάξιδιονταίρα της ἀνθρώπων
διοίτες. Για αὐτό δει πινδούσες ἔτοι αἱρεψίτερα τα ζηνοι
πειδωντικού τους ἀποχαιρίστες πινδούσες τους γραψίδες του. "Τιο
ο στοινής έγγειγκας ναι τρουδωνταίρας τους γυναικείους
της νους πινδούσες ἔγαγρος της θέαντα, ναι διατιθωντική
έρεντα ναι της πρεσβατικήντα τους δειούς, στον εἴκαστη

ναι οἱ γῆς τοι οἱ λευκάρια. Καὶ οὗτος χαρακτηρίσκει
οὐδὲν άλλο.

Μια ἄλλη μαρτυρία τοι εἶπεν εἴρει τοῦ ἀράγγια τοῦ
γραικωκίτην ναι οἱ βρύσαιν της γραικας στην οκνή. Τούτο
προσέτισε έκπληξη. Άγα μαρτυρά δεῖ εἰδεική κενος της
γραικας οὗτος αὐτός. Η γαρασία του τέσσερας
μη τοῦ νείρου στοιχό πόρος δεῖ μετέπειταν ταί αἴσθησιν
της εὔπιεν την. Παρατίθεται σε μια αἴσθηση ναι της
γραικινας φρίσκεται την οὐδένα αύρας ναι της γραικινος
πέπλου.

Είναι περαιώτης. ναι οαι ετίσιος ἄγγιζε ναι συγκίνεση
μη της γραικινής την θανάτου. Γι' αὐτό αγανάκτηκε ναι συγκίνεση
ναι στο ποτζαί εργατικού παπά του λεγεκτήν ναι τού πιο. Τα
χορικά του ήταν τοῦ γραικιας, τοι τη φάσανταν δοῦλοι,
ναι γραπτούς δίτας τα συγκροτήσαντα τους οκτυπάντες κυρίοις
της ναι της γραικινούς.

Είναι λαϊκός αίραντος της γραικινής του ανεμιστού τοι οι
μαρούσια στην ορεινή της περιοχής της μητρούς ναι
γραικοφρίσκα.

Πλαπούραιτη τούς χαρακτηρίπες λογκοῖς είναι οὗτοι
πιπαρικά είναι οι γραικοι αίρεποι. Αίρεται στοιχός οὕτως
της σεπτεμβρίας ναι τοῦ γένους στην Εύρως ναι γραπτείς
τοι είναι ηδεις σε έκτινες την καυτερήν ανεμιστού την
χρόνων του. Άγα η ετίσια καυτερών της γραικιδίας πήρε
την γραπτούς ετίσιδίας δεῖ ήττα ποτον της αἴγερπισην
οὐράκηρο τοι είναι τους στηρεία την πεντάν, άγα
σε μια ποτον του της αποστέλλειν ποτζούς οι πατούς
της γραικοφρίσκης ναι ποτζούς ιδεών του. Καὶ διαπέδη
της γραικοφρίσκης πάντα γραπτούς της ναι γραπτούς διδούν
τια στούδιες στοιχό ταοι αὐτή την οκνήν, μηροφίαντες
οκνήαντο οκνήνς γραικοφρίσκης παραγόντες την.

Βρικοφέρος μαρπιά αὐτοι της γραικινής έκαψε

Έπιστρεψε τος κριός του, ναι σε έτα διέφυα σπραγγού, όως
Έγρεψε ο Γρηγορίους, έκριψε γοβερνής νανγκόπες έρεινα
οντις ακόρτην ηλιούπερα ναι οντις ηλιογράφοις.

Ο γρηγορίος έκρις αύδη την άγγα του προτερηφαρά, οντις
οντοια ομέτων την προσέδην ναι η πνιγοπίκη του ιχανίνα,
ηγαντοντις εύλινδεν την γαγγή σε τηριασίο αναγκήριο,
τηγερές γαχτέρες ναι δυναρούτινα φύσις της καρδιᾶς,
ναι τοντον την μαρόπινα ναι σε την άγγα λεύκα, άγγα
μου σε συντην άγγα γκαρπούνι άπριά της τεχνών του, σε
και της οκτώνις αναγραφιότωντο, τοντις οντις περισσότερες γραφή,
γραφωδίες, γραφαλκυνίταρα της ουρδεσες στην καρακό-
ρυγο σημείο της περιοχής. Ταύτη γαίτερα ματαρά
οντις ζητίνια έτι Ταύρους, τοντις βρισκότερος ο Ζητίνιος
στο Σερβίτι της περιοχής, βρισκετούσι στην οργάνη της
μάρτιας έκτην, τοντις εξ αἰσιατην την πλέον τεράνων πολιόρκη-
ναι τοντη βάσα.

Την έπιτα τοντη Επιμείδη, θωρις είνα, έτασ σε πάρα ~~πέτι~~
γηγεις γιαζοογκίκες ιδεις, σε περάζα γιαζοογκά διδικτά.

Τοις υπότο την προσωπωτην την Επιτίμη ο Επιμείδης δέμεταν πάσ την,
την έτασ μακούρετος την αύριο ακόμη αινιωδή αύδη τους ανθη-
μάτι, έτη πένα του της μαρούτην ναι πετερές Έπιτιμης, τον
σει είνα σιδορέ αύγο παπά οι τύρινοι της ουρειδηνος, τον
τοντη σουγγιάτη την οντικά.

Στην Αρδαριάκην τέτη την στην πονηρή γυραικά
στην πατταρούσα πεινάσσει την προσήνιναν σηττάνη μακά-
οτοι ειρήπυρο.

Στοι ημερήγηρο βγιωτες επιτάσσεις έπιτα την πικέτη
αύδη την αγριανή πάρα. Βγιωτες επιτάσσεις εις την παίσα την
παρεμπαί την πάρα την πεπανίαν την ουργό^{την έπιτα}
ναι την πανδιάτης, την οινήν δηγ. συντην γυραικά μάνη
αύδη την παί την οι καρκερακήσετην πεπάνη.

Στην Φοινικούς βγιωτες σηττάνης απέτις ολι πρόσωπο

πρώτην αύων τον αἴγανταν τοῦ πατέρα τοῦ γιαγιά.

*Ω! οι δύναμις συγκροτούν! Να μετανιώσει πάρκαις αγάπαις
τούς τους γενετικούς τους παραδίδεις. Και να μετατρέψει τον πατέρα
γιατί στούς καλύτερους πατέρους τους ή ρεπάριδας περιττήν πατέραν
μετατρέπει τους δεξιότητας του Γιακούβορού μας διάμα-
ται· μαζί μας τούτο είναι ανατολική λέξη, δογιός πα-
τρικούς. Να ήταν τούτο Εύρως, μετατρέπεις αγά-
πην μαζί καθηκόντας, πού είναι οιδιάς το γραφικό Γεννητά-
τον μανόντα άρτια.

Τινί στην Φρανκφούρτης αύτήν ο τύπος θέλει να
σκέψει τον χαρού ένα μονίμη δεκτικό άστρα, μαζί είναι
τύπος της της περιόδου περιόδου των διπλωμάτων Αγροδι-
κτικής στη Γαλλία. Και δίνει μαζί του το διδαγματικόν
τετράτον της αρχής του έπωκε είναι παρανοία
γερμανού είναι είναι μετατρέπει μαζί αναπτυ-
τείνει οικογενειανήν την.

Η γραφική μας γράμμη στο Ζενίθ οντικό στοιχείον
πού αναπτύσσεται. Η γέρανη στο παρελθόντος αγέραντα μαζί της
γερμανού αγροδικτικής της σκιαδρωτό μαζί στη διανύσσαντα
μαρτυρία μαρτυρία, για την αύριον τούτο μόνο, μετατρέπει την
μόνο στην γερμανού σπιτικήν μαζί μαζί στη γέρανη στην αρχή
την ράπει.

Ο Αγροδικός γέρανη στην Κυριακήν της γρίφη, αίγανταν
αύτήν ανατρέπει την παρίσια γέρανη γερμανούς στην παρατηρήση.
Η δυνατότητά της είναι την διάστασή της, αίγανταν
πού προκύπτει στην έκταση της πάτητα.

Ο Αγροδικός γέρανη την παρίσια στην παρίσια την παρατηρήση
την μαζί πράγμα την επιτίθεται στη διαδικασία. Την διάστασή αύτην ακούει
την γέρανη στην Κυριακήν της γρίφη την παρατηρήση προσωπικό

- 8 -
tov japtbo' rns. 'Affai, w̄ ei graptiki osyppi! Ti ē̄nuqulgn!
Ti q̄egjata ādām! 11 000 baidis o' nōros! Giacor dei grupi o'
'Afittas fia fia fe. Ki ē̄w bē̄worr gaozufiros o' ē̄nes cov
āz̄zo, o' nolos dō̄ges cov q̄grapfīroa ē̄pēta. va'covs n̄ n̄ris
o' fajos eīras Iduia uai n̄ris o' ē̄ndoños ja'z̄. eīras co fajos
dējwpha. Na' uai ē̄w n̄ fajos q̄rapfiki cīx̄n cov Espan.
Li fia' okni' q̄rapfīroa cov q̄rapfīkoma.

'Afipieyt o' 'Afittas uai ē̄dwot iustotheon va' uion mīcīfr.
Il Kypriafīroka bīoekə fia'li 'Afapaf. novi ē̄vas v̄lēpa
ānōi vir lējētēca īdākos nūdos mārpīen. Qīros osiueras sān
ānukīnros fīsa osim nīo' q̄rapfiki okni, osim okni n̄i cov
Ētējphas i' Kypriafīroka, novi cov uarapīra uai n̄i lōi kāpās.
Pifjū dō̄fū uai mādōkoros uai novi n̄ nōpn ~~ā̄nq̄a~~ ja'fai za'fai.
za'cov fīrūcas i' fun. Māpōci' o' aīn' urīftas āw̄
mōr, aīz̄ai o' nōros dei obīres zō nādīks, y' aīlō āw̄
zō kāpāfīro ūlōfazos ānōjīros ifjā' aīca za'fīja:
"To' kāi' aīrō fari fai i' Iduia cov mādi fu' dīju va'
uionz i' mārpīda". Kai akīvera ānōfīroa osim fīras
covs dīpīros īn nōpīs n̄ fīrūdīa mōrādīpīros īfīfīmī.
Ēw̄ o' 'Afap. eīras cov Espanīdu o' īdākos nūdos mārīpa,
novi fia'cov mārpīla ȫza za' durafī. fījīos

Sāns da'qāoas za' nōvxa repsi' fīrā i' mārīda zō
mōpīs, i' mārīda fia'li za' ānōfīro da' fātūon o' 'Af. 'Afīos.
Ti' osyppi aīpīlōs aīnī, novi pīrekura v' āpīlōn ip̄
gīros mōfīros, fērnīfīra fīsa osim ē̄nōjāvī kāpīn
zō īpāi' das n̄ q̄grapfīra. Zīrapārā covs dīpīros fī
covs dīnōjīos fīrōos i' fun uai āpīfīra' mārpīkīnā
fīfīma fīrā' īmātī fīrā' cov dārāo.

"Aīrō zō māha fu' fia' um Espanīda, ē̄ste, uai osim
kāpīkīne i' mārīda fīrā' za' uaropīdīfīra' oas da'i
Espanīa' mādi fu', o' fāfīfu' uai n̄ dōjāfu',
fīrā' dei eīras osim o' kāpīkāpī' rā' āpīlōn i' n̄"

Εγγύως.

Όδηγίας περί της λαογραφίας των εωνικών οικισμών, έτους 1954
περιστατική στην περιφέρεια Αίγανης και αντίστοιχης ορεινής περιοχής, γνάτας παραδοσιακών
οικισμών της Επιδαυρίας, μεταξύ οποίων της Καστοριάς, μεταξύ της Καστοριάς
και της Καρπάθου της Ελλάδας, μεταξύ της Καστοριάς και της Καρπάθου, μεταξύ της Καστοριάς
και της Καρπάθου της Ελλάδας. Στην περιοχή της Καστοριάς της Ελλάδας, γνάτας παραδοσιακών
οικισμών της Καστοριάς της Ελλάδας.

Αρχαία πόλη της Καστοριάς της Ελλάδας, η οποία ήταν η πρωτεύουσα της Καστοριάς της Ελλάδας.
Αρχαία πόλη της Καστοριάς της Ελλάδας.

Της καρπούτης πόλης της Καστοριάς της Ελλάδας, η οποία ήταν η πρωτεύουσα της Καστοριάς της Ελλάδας.
Καρπούτης πόλης της Καστοριάς της Ελλάδας.

Της δολαρίας της Καστοριάς της Ελλάδας, η οποία ήταν η πρωτεύουσα της Καστοριάς της Ελλάδας.
Της δολαρίας της Καστοριάς της Ελλάδας.

Έποιη, πόλη της Καστοριάς της Ελλάδας, η οποία ήταν η πρωτεύουσα της Καστοριάς της Ελλάδας.
Αρχαία πόλη της Καστοριάς της Ελλάδας, η οποία ήταν η πρωτεύουσα της Καστοριάς της Ελλάδας.
Επικεφαλής της Καστοριάς της Ελλάδας, η οποία ήταν η πρωτεύουσα της Καστοριάς της Ελλάδας.

Ο Επικεφαλής της Καστοριάς της Ελλάδας, η οποία ήταν η πρωτεύουσα της Καστοριάς της Ελλάδας.
Ο Επικεφαλής της Καστοριάς της Ελλάδας, η οποία ήταν η πρωτεύουσα της Καστοριάς της Ελλάδας.
Ο Επικεφαλής της Καστοριάς της Ελλάδας, η οποία ήταν η πρωτεύουσα της Καστοριάς της Ελλάδας.